

با درود و آرزوی سلامتی و موفقیت همه انقلابیون واقعی افغانستان
رفقا دوستان و کسانی که با نام من آشنایی دارید:

من یک زن یک انسان، شخصی که به انسانیت ارزش قایلیم و درک می کنم با تمام
وجودم درد همه انسانهایی را که در پنجه هایی خون آشام امپریالیزم و سوسیال
امپریالیزم و ارتجاع هایی گوناگون همیشه کوبیده شده اند درد انسان رنجبر را که
در پنجه های ماشین سرمایه قطره قطره آب می شوند درد هزاران هموطنم را که
طی سالهایی متمادی به انواع مختلف شکنجه شده اند گاه در پنجه های جلادان خاندان
شاهی و گاه در پنجه هایی خون آشام نوکران سوسیال امپریالیزم (خلق و پرچم) که
نفرین بر آنها باد.

آنانیکه با آمدن و به قدرت رسیدن شان تا امروز که بیشتر از سه دهه میگذرد و هنوز
که هنوز است سایه نکبت شان گریبان مردم درد رسیده ما را رها نکرده است.
آنانیکه نفرین ابدی هزاران طفل یتیم و هزاران مادر گم کرده فرزند و هزاران زن
بیوه و پیر مردی که تا آخرین فرزندش در پنجه های خادی هاین شرف باخته گان
تاریخ، این طفیلیان خلق و پرچم از بین رفت و نابود شد. آری نفرین ابدی مردم درد
رسیده ما بر آنها باد. من یک زن، یک انسان امروز سخت ترین تو هین را در تمام
عمرم بخود احساس کردم و سختترین سیلی را که تا حال خورده ام به چهره خود
احساس کردم وقتی در گوگل دیدم شعری (فریاد شو ای زن) را که مورد استقبال
تعدادی قرار گرفته است در سایت ننگین اصالت، سایتی که صفحه ورودی آن با
عکس شاه شجاع ثانی

این ننگ تاریخ ببرک کارمل تزیین یافته است. قرار داده اند. این باعث اندوه و تاثیر من
شد، من به این طریق به شخصی که شعر مرا در سایت گذاشته است
می گویم که لطفا شعر مرا از آن صفحه بردارد. شعر من برای آنهایی که دست شان
بخون هزاران فرزند رشید مردم افغانستان آلوده است نیست به آنهایی که کلمه
کمونست را در ذهن مردم ما مغشوش و بد نام ساختند نیست

من شاعری که زیب صفحه آنها شود نیستم من شاعر درد های مردمم هستم
من شاعر آلام و درد هزاران مادرم که نشانی فرزند خود را از صد ها گور بی نام
و نشان می جویند شاعر هزاران هموطنم هستم که در گور هایی دسته جمعی بی نام و
نشان مدفون شده اند. من نفرین و مرگ به آنها می فرستم. من نفرین و مرگ به آنهایی
میفرستم، که باعث بوجود آمدن اسلام سیاسی و بقدرت رسیدن آن شدند و تباهی مردم
ما امروز از دست آنهاست مرگ بحذب پرچم و خلق و رهبران خاین آنها باد!